

GODS GEZAG OVER MIST EN TIJD

Charles Ingles, een bekend evangelist, verhaalt de volgende opmerkelijke gebeurtenis : Toen ik 31 jaar geleden voor het eerst naar Amerika kwam voer ik de Atlantische Oceaan over met een stoomboot waarvan de kapitein één van de meest toegewijde mannen was die ik ooit heb gekend. Toen wij bij de banken van New Foundland waren gekomen zei hij tegen mij: Mr. Ingles, de laatste keer dat ik hier langs kwam, vijf weken geleden, gebeurde één van de meest buitengewone dingen waardoor mijn leven als christen totaal werd veranderd. Tot die tijd was ik één van de gewone christenen.

Wij hadden een man van God aan boord, George Müller, uit Bristol. Ik had 22 uur onafgebroken op de brug gestaan en werd verrast door iemand die mij op mijn schouder tikte, het was George Müller.

Kapitein, zei hij, ik ben gekomen om u te vertellen dat ik zaterdagmiddag in Quebec moet zijn, en het was woensdag. Dat is onmogelijk, zei ik. Heel goed, als uw schip mij er niet kan brengen, zal God wel een andere manier vinden om mij er te brengen. Ik ben in 57 jaar nog nooit één afspraak niet nagekomen. Ik zou u graag helpen, maar hoe? Ik kan er niets aan doen! Laten wij naar beneden gaan, naar de kaartenkamer en bidden, zei hij. Ik keek naar deze man en dacht bij mijzelf: Uit welk krankzinnigengesticht is deze man ontsnapt? Ik had nog nooit zoiets gehoord. Mr. Müller, zei ik, weet u hoe dik deze mist is? Nee, verklaarde hij, mijn oog ziet niet op de dikte van de mist, maar op de levende God Die elke omstandigheid in mijn leven bestuurt.

Hij knielde neer en bad één van de meest simpele gebeden. Ik dacht bij mijzelf: Dat zou goed zijn voor een klas waarin de kinderen niet ouder zijn dan 8 of 9 jaar. De inhoud van zijn gebed hield ongeveer het volgende in: O, Heer, als het Uw wil is, verwijder deze mist dan binnen vijf minuten. U weet van de afspraak die U voor mij hebt gemaakt in Quebec voor zaterdag, ik geloof dat het Uw wil is.

Toen hij klaar was ging ik bidden. Maar hij legde zijn hand op mijn schouder en zei dat ik maar niet moest bidden. Ten eerste, zei hij, gelooft u niet dat God het zal doen. En ten tweede geloof ik dat Hij het al heeft gedaan, er is dus geen enkele reden meer om hiervoor te bidden.

Ik keek hem aan en George Müller zei dit: Kapitein, ik ken mijn Heer al 57 jaar en er is niet één dag geweest dat ik tevergeefs gebeden heb of dat ik tevergeefs een onderhoud met de Koning heb gehad. Sta op kapitein, en open de deur. U zult zien dat de mist verdwenen is ! Ik stond open de mist was weg. Op zaterdagmiddag was George Müller in Quebec!